

[Økonomiministeren.]

ikke er kommet og bilagene heller ikke er nået frem.

Hr. Baunsgaard kom ind på flere af de synspunkter, som også prægede hans og hr. Henry Christensens betragtninger her i tinget for et halvt års tid siden, og omtalte bl. a. spørgsmålet om, hvordan man kunne ligesom få en mere sammenhængende økonomisk politik end den, vi har i øjeblikket, hvordan man kunne kombinere finanspolitikken med en slags indkomstpolitik. Jeg lyttede med interesse, og jeg mente at spore en begyndende skepsis både hos hr. Baunsgaard og hos hr. Henry Christensen over for, hvor meget de forslag, man tidligere har stillet, egentlig ville have i effekt, hvis de blev gennemført; og hvis det er rigtigt, forstår jeg det godt.

Jeg har meget svært ved at se, at realiseringen af de tanker, der blev fremført under åbningsdebatten, ville få synderlig virkning, medmindre — og det mener jeg er det helt centrale — man førte en tilstrækkelig stram finanspolitik, og det er, så vidt jeg kan se, det, man hele tiden gerne vil uden om; man vil gerne uden om, at det er en forudsætning for en rimelig indkomstpolitik, at der føres en tilstrækkelig stram finanspolitik. I 1965 meddelte det økonomiske råd, hvad det mente der var produktionsmæssig dækning for af indkomstforøgelse; og som finansministeren flere gange har påpeget, var det også nogenlunde det, som hovedorganisationerne, LO og Dansk Arbejdsgiverforening, aftalte med hinanden. Ikke desto mindre fik vi i 1965, som alle ved, en indkomstsplosion, som lå langt ud over det, der blev aftalt mellem de to hovedorganisationer, og hvorfor? Simpelt hen fordi der var et efterspørgselspres, som bevirkede, at arbejdsgiverne fandt det fornuftigt og rimeligt at betale noget mere i løn ud over det, der var aftalt i overenskomsterne, og på en sådan måde, at man indbyggede lønningssystemer, som gjorde det muligt at betale mere i løn. Og hvorfor fandt arbejdsgiverne det rimeligt? Fordi der var dette efterspørgselspres.

Vi førte ikke dengang en tilstrækkelig stram finanspolitik, og vi anvendte heller ikke i tilstrækkelig grad de skrappe kreditpolitiske midler, man ellers kunne have sat i stedet, hvad vi af naturlige grunde af-

stod fra, fordi det kunne have ført til arbejdsløshed.

Nationalbankdirektør Hoffmeyer sagde på et møde i Nyborg forleden dag, at når priser og lønninger steg, var det helt naturligt, fordi der var nogle, der var villige til at betale så høje lønninger, og der var kunder, der var villige til at betale så høje priser, og de havde mulighed for det på grund af købekraften. Han konkluderede da også derhen, at man måtte stramme finanspolitikken, hvis man skulle klare disse problemer.

Fra regeringens side ser vi gerne, at det økonomiske råd også til efteråret analyserer situationen, analyserer den hidtidige udvikling, ser på, hvordan man kan opstille en prognose for den kommende udvikling, og udtaler sig om, hvad der er grundlag for af indkomstudvikling i det kommende år. Men det vil da ikke være rimeligt, at vi nu fra regeringens side giver os til at fremsætte udtalelser om, hvordan indkomstudviklingen skal være i de kommende år. Vi må fra regeringens side naturligvis stærkt ønske, at indkomsterne ikke stiger kraftigere, end at prisudviklingen kan forløbe lidt i underkanten af den prisudvikling, vi kender i de omliggende lande. Vi har, så vidt jeg også kan skønne, rimelig grund til at antage, at slutningen af 1966 vil forløbe — som det økonomiske sekretariat i årsoverigten har forudsagt det — nogenlunde stabiliseret, og vi ønsker ikke, at dette bliver sat over styr, for som det masser af gange er fremhævet, kan ingen — heller ikke lønmodtagerne naturligvis, ja, måske slet ikke lønmodtagerne — være interesseret i, at vi får en kraftigere prisstigning her i landet end i andre lande. Vi skulle også nu have bedre basis for at kunne føre en frivillig indkomstpolitik fra organisationernes side, ikke mindst fordi vi nu for året 1966 vil få statistisk materiale, der belyser avanceudviklingen.

Jeg kan med min bedste vilje stadig væk ikke se, hvad det ville hjælpe, at der blev indskudt et såkaldt neutralt led mellem tjenestemandorganisationerne og økonomiministeren. Det er muligt, at jeg kan lade mig overbevise om det, men det forudsætter, at der bliver fremsat argumenter, Det neutrale led skal foretage en analyse — sådan har jeg forstået det — men det